

У БАТЬКОВІЙ ДУШІ – МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ

Суспільство уже призвичаїлося до ситуації, коли мама самотужки, без батька, виховує дітей. За статистикою, значно рідше трапляються випадки, коли за різними життєвими обставинами наодинці зі своїми дітьми залишається батько. Рідше, але, на жаль, непоодинокі, як це проглядається на прикладі Млинівського району. Заодно має місце інша характерна очевидність – батьки достойно витримують ношу, яка звалилася на їхні плечі; віддають дітям усе тепло своєї душі, засвідчують приклад міцної, зразкової сім'ї. Отож задля того, аби засвідчити цю трепетну батьківську любов, аби підтримати сім'ї, де главі сімейства доводиться бути і вчителем, і вихователем, і нянею, у районі проведено родинне свято «Трепетні батьківські руки».

Про різні життєві долі довелося почути на цьому заході, хоч переважно життєвий сюжет зводився до одного – батько став самотужкою внаслідок смерті дружини. Також боляче було сприймати розповіді про дитяче напівсирітство при живих матерях. При цьому, здебільшого, найуразливіше звучали факти, коли горе-матері усвідомлено відірвалися від своїх дітей – здорових, життєрадісних, миловидних. Як не прикро, але і такі випадки є на млинівських теренах.

Водночас варто віддати належне батькам, які не надколотися душою, які не дають згаснути вогнику батьківської любові. Це, зокрема, стосується Віктора Алексєєчкіна із села Городниця, який виховує трьох дітей. Аби в оселі був достаток, аби сини та донька не відчували себе у чомусь обділеними, батько вирішив заробляти на їхній прожиток підсобним господарством – придбав трактор, взяв в обробіток сім гектарів поля...

Своїми працелюбними руками плакає сімейне щастя і Федір Кошіль із села Вовничі, на вихованні якого трійко дітей. І всі троє – активні помічники для батька: сини – у веденні особистого селянського господарства, донька – у підтриманні хатнього порядку.

Загалом своїми дітьми, які проявляють старання і в роботі, і в навчанні, пишуться Олександр Федоренко із Млинова, Микола Плевако з Хорупаня, Микола Табачук із Ярославичів, Василь Савич із Заболотенців, Андрій Бойко з Мальваного, Володимир Поліщук з Берегів, Микола Васильчак із Підлозців, Микола Баняс з Пекалова, котрі стали безпосередніми учасниками родинного свята.

На адресу кожного з них звучали слова щирої вдячності, пісенні та віршовані вітання. Причому, здійснювали цю віншальну місію як учасники художньої самодіяльності, так і діти вищезгаданих батьків. З особливим трепетом, зокрема, линули поетичні рядки про батьківську любов з вуст Миколи, Віктора, Олі Алексєєчкіних, Тетяни Табачук, Тетяни Поліщук, Тетяни Баняс. Своїми прекрасними піснями та музичними вітаннями долучилися до них Юлія

Васильчак, Ольга Савич, Владислав Федоренко.

А найурочистішою частиною заходу стало нагородження учасників родинного свята подяками і цінними подарунками. Цю місію з приємністю виконали заступник голови Млинівської райдержадміністрації Світлана Гасяк і директор районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Лариса Ковальчук.

– Ось уже п'ятий рік поспіль подібними родинними святами ми вшановуємо сім'ї, де панує взаєморозуміння, довіра, тепло та затишок, – констатує Світлана Гасяк, – а цьогоріч головна увага зосередилася на батьках-одинаках, на тому, як вони попри труднощі будують родинне гніздо, як досягають сімейного щастя. Зачасти ці намагання стають справжнім життєвим подвигом, гідним для величі та пошани. Саме й звідси бере початок ініціатива зорганізувати свято для батьків, які самотужки виховують дітей.

Характерно, що червоною ниткою через проведений захід пройшли сюжети із відеофільму, знятого (причому, доволі майстерно) творчою групою з районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді – Ларисою Ковальчук, Олександром Драченком, Надією Степасюк. Чимало епізодів з фільму були доволі проникливими та красномовними. Як, приміром, – коли батько спозаранку йде доїти корову – тихо-тихенько, щоб не розбудити дітей. Або ж інший епізод – телефонують до батька-одинака односельці, щоб він допоміг виорати город, а той у відповідь промовляє: «Без проблем, тільки ось годинку зачекайте, якраз домашнє прання закінчую». Або ж ще одна фільмова розповідь – спішить батько-одинак з роботи додому, щоб дітям наварити вечерю, заходить на кухню, а там вже з кастрюлі борс парує – донька постаралася. Зрештою, саме на таких життєвих епізодах тримається міць родинної сув'язі. А в батьків-одинакі така міць справді подвійна – і за себе, і за маму.

Євген МЛИН